

با یوس سیستم

Bios یکسری اطلاعاتی است که در حافظه ROM قرار دارد و برای دسترسی به اطلاعات با یوس سیستم وقتی روشن میشود با توجه به اطلاعات با یوس که توسط شرکت مربوط در آن قرارداده شده است و یکسری اطلاعات ثابت دارد که آنها پاک نمیشود و یکسری متغیر دارد که تا حد تعریف شده قابل تغییر است بالا میآید. درلحظه بوت شدن سیستم معمولاً از کلید DEL برای دسترسی به اطلاعات با یوس استفاده میکنیم.

چند وظیفه مهم ROM :

- ۱ - چک کردن سیستم هنگام روشن شدن
- ۲ - فراخواندن سیستم عامل از روی دیسک
- ۳ - حفظ تنظیمات سیستم

- S.C.S : قسمت اول اطلاعات است که در آن تاریخ سیستم وجود دارد و در همین جا میشود تاریخ و وقت را تنظیم کرد و درایوها را تعریف کرد

- در اینجا هارد PRIMERY یا Master یا Slave یا بودن مشخص است و اطلاعات مربوط به هارد نوشته شده است.

- اگر مشخصات هارد را روی NONE بگذاریم سیستم بالا نمیآید و در صورت بودن دو تا هارد میشود هارد دوم را NONE کرد تا سیستم آنرا

نشناسد. در قسمت فلاپی داریو (DRIVE) که باید برای آن تعریف کرد و اگر NONE انتخاب شود آنگاه سیستم درایو فلاپی را نمی‌شناسد.

در قسمتی HALT ON ERROR مشخص می‌کنیم که سیستم error را اعلام کند یا خیر یا کدام نوع ERROR را اعلام کند.

در قسمتی از همین صفحه میتوانیم حافظه‌های سیستم را ببینیم که در اینجا برای ما MEMORY TOTAL مهم است

در پائین نیز راهنمای کاربرد کلیدها نمایش داده است.

۲ - B.F.SETUP اختصاصات با یوس: که اعمالی دارد

A) VIRUS WARNING که در موقع نصب ویندوز باید DISABLE باشد و پس از آن جهت شناسایی ویروس باید ENABLE باشد که هیچ ویروسی نتواند روی BOOT SECTOR هارد بنشیند.

B) QUICK POWER : چک کردن سیستم - اگر EN... باشد یعنی سیستم سریع و DISA. باشد یعنی سیستم آهسته چک شود (سیستم هنگام بالا آمدن سریع جهت عیب یا بی چک شود تا زمان کمتری را صرف کند)

C) BOOT UP: BOOT شدن سیستم با کدام درایو صورت گیرد (CDROM

D) NUMLOCK : تعیین می‌کند که در موقع بوت شدن سیستم ، کلید روشن یا خاموش باشد NUM LOCK

E) SPEED : سیستم با چه سرعتی موقع بالا آمدن BOOT شود.

F) TYPE RATE : سرعت TYPE را تعیین می‌کند - اگر ENA. باشد تایپ سریع خواهد بودو اگر DISA. باشد تایپ کند و آهسته خواهد بود.

که بهتر است TYPE RATE معمولاً Enable. باشد و سرعت TYPE هم باشد و TYM.Delay روی ۲۰۰ باشد

G) SECUR. OPTION : اینمی سیستم را تعیین می‌کند:

SETUP: برای ورود به SETUP در صورت تعیین کردن PASSWORD آنرا می‌خواهد

: برای ورود به سیستم در صورت بودن PASSWORD آنرا میخواهد. SYSTEM

۳...: اطلاعات مربوط به حافظه RAM است CHIPSET F_

۴ - POWER - M.. SETUP : اطلاعات مربوط به خاموش و روشن کردن سیستم را دارد.

۵ - LOAD . BOYAS DEF ...: اگر تنظیمات غلط داشته باشیم با اجرای آن تنظیمات صحیح کارخانه را LOAD میکند.

۶ LOAD - SETUP

۷ ...S... : انتخاب PASSWORD ، دو تا PASSWORD _ داریم:
۸ .A) SUPERVISER.PASS
۹ .B) USER. PASS
۱۰ نمیتواند اطلاعات Bios را تغییر دهد.

۱۱ : اگر نتوانیم مشخصات هارد را تعیین کنیم با این راه مشخصات هارد را تعیین میکنیم.

۱۲ HDD LOW - FORMAT

۱۳ SAVE & EXIT : ضبط تغییرات صورت گرفته و خروج

۱۴ :PASSWORD ایجاد

۱۵ کلیک بر USER PASSWORD - ENTER - وارد کردن PASSWORD (معمولًاً ۸ - ۶ رقم باشد) - مجدداً همان PASSWORD را وارد میکنیم ENTER - SAVE -

۱۶ جهت حذف کردن PASSWORD سیستم:

۱۷ روی USER PASSWORD دوبار ENTER میکنیم که حذف میشود.

۱۸ و PARTITION بندی هارد:

۱۹ (الف) PARTITION بندی هارد: (بر اساس ظرفیت هارد باید صورت گیرد و توجه به درصدها بی که به درایوها میدهیم مهم است)

ایجاد درایو اصلی بنام درایو C که به آن PRIMARY DOS PARTITION نیز می‌گویند.

اولین دستور دادن دستور FDISK است (باید فایل FDISK.EXE روی دیسکت یا CD داشته باشیم)

این دستور یک فرم دیگر دارد به نام FDISK/STATUS که وضعیت هارد را به ما نشان می‌دهد.

- دستور FDISK فقط برای هارد (دیسک سخت) کاربرد دارد و برای فلاپی کاربردی نیست.

- با دستور FDISK هارد را به صورت پارتیشن‌های مجزائی تعیین می‌کنیم دوایر متعددالمرکز روی هارد می‌کشد (این پارتیشن‌ها بصورت فیزیکی مغناطیسی است)

* در سیستمی که اطلاعات دارد می‌توان در صورت موجود بودن فضای کافی با ریختن اطلاعات موجود در درایو C سایر درایوها را تغییر داد و کوچک و یا بزرگ کرد و یا در هم ادغام نمود ولی درایو C را نمی‌شود دستکاری کرد. سایر درایوها بغیر از درایو C بنام Secondary dos Partition معروفند.

دستور FDISK چهار بخش دارد.

۱- ایجاد پارتیشن

۲- فعال کردن پارتیشن بوت

۳- حذف پارتیشن

۴- مشاهده اطلاعات موجود

قسمت ۳ خود سه قسمت دارد

۱- حذف پارتیشن اولیه (PRIMERY)

۲- حذف پارتیشن ثانویه (SECONDARY)

۳- حذف پارتیشن‌های Logical

برای حذف کردن به ترتیب از پارتیشن‌های لوژیکال شروع کرده و سپس سکندری و سپس به اصلی میرسد و برای ایجاد کردن درایو، ابتدا

درايو اصلی و سپس پارتیشن ثانویه و سپس درایوهای لوژیکال (D,E,F,...) را در پارتیشن ثانویه ایجاد می‌کنیم.

مثال: حجم کل هارد برابر ۱۰۰% است و اگر به دلخواه حجم درایو اولیه (درايو) را ۲۰% حجم هارد تعیین کنیم. درنتیجه ۸۰% باقی مانده مختص پارتیشن‌های ثانویه می‌شود. (پارتیشن SEC.PAR نانویه)

اما وقتی می‌خواهیم SEC.PAR را تقسیم کنیم برای تقسیم کردن آن ما این حجم را ۱۰۰% در نظر می‌گیریم یعنی لوژیکال پارتیشن شماره ۱ (درايو D) مثلاً ۲۰% از طرفیت SEC.PAR را به خود اختصاص می‌دهد و به ترتیب لوژیکال پارتیشن شماره ۲ (درايو E) مثلاً ۱۰% و F و G ۱۰% و ۲۰%.

یعنی ۲۰% طرفیت SEC.PAR مختص درایو D است و این به معنای آن نیست که ۲۰% طرفیت هارد مربوط به درایو D است:

اگر بخواهیم سیستم را بصورت کامل PARTITION بندی کنیم تمام اطلاعات هارد حذف می‌شود:

مراحل پارتیشن بندی توسط فرمان FDISK به صورت زیر می‌باشد.

۱- سیستم را با دیسک سیستم یا سری دی بوت کننده که حاوی فایلها بی از جمله FDISK باشد بالا می‌آوریم.

۲- فرمان FDISK را تایپ کرده دکمه ENTER را می‌زنیم

۳- در صورتی که متنی آمد باز دکمه ENTER را می‌زنیم تا تأیید شود

۴- در این قسمت چهار گزینه با شماره های ۱ و ۲ و ۳ و ۴ ظاهر می‌شود

۵- عدد ۱ را وارد می‌کنیم تا پارتیشن اولیه ساخته شود. در صورتی که از ما مقدار حجم را درخواست کرد می‌توانیم به دلخواه عددی با علامت درصد را بدھیم مثلاً ۲۰%.

۶- با زدن دکمه ESC از محیط کنونی خارج شده و به محیط اول یعنی چهار گزینه وارد می‌شویم.

۷ - عدد ۲ را برای ساختن پارتیشن ثانویه SECONDARY وارد می‌کنیم.

توجه: درایو با حجم زیر ۲ گیگا بایت که با FDISK تحت داس پارتیشن بندی شده باشد سیستم فایلی آن FAT16 می‌باشد. درایوی که با FDISK تحت ویندوز پارتیشن بندی شده باشد و ما آنرا تأیید کرده باشیم و حجم آن بیشتر از ۲ گیگا باشد سیستم فایلی آن FAT32 می‌باشد که در این صورت سیستم عامل داس، هارد ما را نمی‌شناسد.

مزایای FAT32 نسبت به FAT16 ایجاد پارتیشن با بیشتر از حجم ۲ گیگا بایت

توجه: واحد ذخیره اطلاعات در کامپیوتر:

۱ - Bit: کوچکترین واحد ذخیره اطلاعات است که یا ۰ است یا ۱

۲ - Byte: معادل ۸ بیت است

۳ - کیلو بایت: معادل 1024^1 بایت است

۴ - مگا بایت: معادل 1024^2 کیلو بایت است

۵ - گیگا بایت: معادل 1024^3 مگا بایت است.

- کاراکتر اعداد یا حروفی است که ما تایپ می‌کنیم. در کامپیوتر برای هر کاراکتر ترکیبی متشکل از تعداد ۸ تا ۱ یا ۱ است.

- هر کاراکتر که تایپ می‌شود یک بایت جا می‌گیرد.

۶ - مزیت دیگر FAT32 برای یک فایل کوچک بیشتر از ۴۰۰۰ بایت در هر کلاستر اشغال نمی‌گردد در نتیجه FAT32 فضای مرده را نسبت به FAT16 کمتر می‌کند.

۷ - سرعت خوانده شدن اطلاعات در FAT32 سریع‌تر است و بصورت ۳۲BIT خوانده می‌شود.